

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 martie

Seria I, Anul XX, Nr. 9 (245), 2014

TREI ZILE ÎN CAPITALA CONTRASTELOR

Din sumar:

Mesajul Sfântului Părinte Papa Francisc pentru Postul Mare 2014 - pag. 3;
Mirul, pecetea darului Spiritului Sfânt - pag. 6; Simpozion omagial Ion M. Gârleanu -
pag. 10; Voluntariatul - o lecție de viață - pag.13.

Preafericitul Sviatoslav Shevchuk îi scrie Cardinalului Lucian

Arhiepiscopul Major al Bisericii Greco-Catolice din Ucraina, Sviatoslav Shevchuk, mulțumește Cardinalului Lucian, Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, pentru solidaritatea frățească manifestată prin post și rugăciune, în momentele dramatice din Ucraina.

Răspunsul Preafericitului Shevchuk vine în urma mesajului de solidaritate transmis pe 27 ianuarie a.c. de Preafericitul Părinte Lucian Mureșan. Arhiepiscopul Major al Bisericii Române Unite cu Roma a cerut "stăruitor" credincioșilor români să se roage pentru încetarea violenței și amenințărilor la adresa membrilor bisericii și a întregului popor ucrainean.

În cele ce urmează vă prezentăm răspunsul Arhiepiscopului Sviatoslav Shevchuk:

BISERICA GRECO-CATOLICĂ UCRAINEANĂ

SVIATOSLAV SHEVCHUK
Arhiepiscop Major de Kiew-Halyc

+ **Preafericirii Sale Lucian Cardinal Mureșan**
Arhiepiscop Major de Făgăraș și Alba Iulia

Preafericirea Voastră,

Prin prezenta, doresc să exprim în numele întregii Biserici Greco-Catolice Ucrainene și al întregului popor ucrainean, întreaga noastră grațitudine Preafericirii Voastre pentru rugăciunile și gesturile de frățietate adresate poporului ucrainean în acest moment dificil pe care îl trăim. Vă suntem foarte recunoscători pentru mesajul din 27 ianuarie a.c. adresat episcopilor și preoților Bisericii Greco-Catolice din România, cu chemarea la rugăciune pe data de 2 februarie 2014. Acest gest de solidaritate și de comuniune este extrem de important și de semnificativ pentru credincioșii Bisericii noastre.

Toți creștinii din țara noastră, în pofida apartenenței lor confesionale, se roagă cu tărie pentru ca poporul nostru să își păstreze pacea și înțelegerea, și pentru ca binele comun să fie scopul dorit de toată lumea. În numele episcopatului și al credincioșilor noștri, vă cerem să continuați să vă rugați pentru rezolvarea pașnică a conflictului actual din Ucraina.

Cu sentimente de profundă comuniune,
Vă salut, cu multă grațitudine
în Domnul,

+ **Sviatoslav**
Arhiepiscop Major al Bisericii Greco-Catolice Ucrainene

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan, Silvia Pantiș

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Mesajul Sfântului Părinte Papa Francisc pentru Postul Mare 2014

S-a făcut sărac pentru a ne îmbogăți cu sărăcia sa (cf. 2 Cor 8,9)

Iubiți frați și surori,

Cu ocazia Postului Mare vă ofer câteva reflecții, ca să poată fi de folos pentru drumul personal și comunitar de convertire. Mă inspir din expresia sfântului Paul: “Căci voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, care, pentru voi, deși era bogat, s-a făcut sărac pentru ca, prin sărăcia lui, voi să vă îmbogățiți” (2 Cor 8,9). Apostolul se adresează creștinilor din Corint pentru a-i încuraja să fie generoși în a-i ajuta pe credincioșii din Ierusalim care se află în necesitate. Ce ne spun nouă, creștinilor de astăzi, aceste cuvinte ale sfântului Pavel? Ce ne spune nou invitația la sărăcie, la o viață săracă în sens evanghelic?

Harul lui Cristos

Înainte de toate ne spun care este stilul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu se revelează cu mijloacele puterii și bogăției lumii, ci cu acelea ale slăbiciunii și sărăciei: “Deși era bogat, s-a făcut sărac...”. Cristos, Fiul veșnic al lui Dumnezeu, egal în putere și glorie cu Tatăl, s-a făcut sărac; a coborât în mijlocul nostru, s-a apropiat de fiecare dintre noi; s-a despuiat, s-a “golit”, pentru a se face în toate asemenea nouă (cf. Fil 2,7; Evr 4,15). Este un mare mister întruparea lui Dumnezeu! Însă motivul pentru toate acestea este iubirea divină, o iubire care este har, generozitate, dorință de apropiere, și nu ezită să se dăruiască și să se jertfească pentru creaturile iubite. Caritatea, iubirea înseamnă a împărtăși în toate soarta celui iubit. Iubirea ne face asemănători, creează egalitate, dăruiește zidurile și distanțele. Și Dumnezeu a făcut asta cu noi. De fapt, Isus “a lucrat cu mâini omenești, a gândit cu minte omenească, a voit cu voință omenească, a iubit cu inimă omenească. Născut din Maria Fecioara, s-a făcut cu adevărat unul dintre noi, asemănător nouă întru toate, în afară de păcat” (Conciliul Ecumenic al II-lea din Vatican, Constituția pastorală *Gaudium et spes*, 22).

Scopul lui Isus de a se face sărac nu este sărăcia în ea însăși, ci – spune sfântul Paul – “...pentru ca, prin sărăcia lui, voi să vă îmbogățiți”. Nu este vorba de un joc de cuvinte, de o expresie cu efect! Este în schimb o sinteză a logicii lui Dumnezeu, logica iubirii, logica întrupării și a crucii. Dumnezeu n-a făcut să cadă peste noi mântuirea de sus, ca pomana celui care dă o parte din ceea ce-i prisosește cu pietism filantropic. Nu aceasta este iubirea lui Cristos! Atunci când Isus coboară în apele Iordanului și este botezat de Ioan Botezătorul, nu face asta pentru că are nevoie de pocăință, de convertire; face asta pentru a sta în mijlocul oamenilor, care au nevoie de iertare, în mij-

locul nostru al păcătoșilor, și pentru a lua asupra sa greutatea păcatelor noastre. Aceasta este calea pe care a ales-o pentru a ne consola, a ne mântui, a ne elibera de mizeria noastră. Ne uimește că apostolul spune că nu am fost eliberați prin intermediul bogăției lui Cristos, ci prin intermediul sărăciei sale. Și totuși sfântul Paul cunoaște bine “inefabila bogăție a lui Cristos” (Ef 3,8), “moștenitor al tuturor lucrurilor” (Evr 1,2).

Așadar, ce este această sărăcie cu care Isus ne eliberează și ne face bogați? Este tocmai modul său de a ne iubi, faptul de a deveni aproapele nostru asemenea samariteanului milostiv care se apropie de acel om lăsat pe jumătate mort pe marginea drumului (cf. Lc 10,25 șu). Ceea ce dă adevărată libertate, adevărată mântuire și adevărată fericire este iubirea sa de compasiune, de duioșie și de împărtășire. Sărăcia lui Cristos care ne îmbogățește este faptul de a deveni trup, faptul de a lua asupra sa slăbiciunile noastre, păcatele noastre, comunicându-ne milostivirea infinită a lui Dumnezeu. Sărăcia lui Cristos este cea mai mare bogăție: Isus este bogat în încrederea sa nemărginită în Dumnezeu Tatăl, în încredințarea în orice moment Lui, căutând mereu și numai voința sa și gloria sa. Este bogat așa cum este un copil care se simte iubit și îi iubește pe părinții săi și nu se îndoiește o clipă de iubirea lor și de duioșia lor. Bogăția lui Isus este faptul de a fi Fiul, unica sa relație cu Tatăl este prerogativa suverană a acestui Mesia sărac. Atunci când Isus ne invită să luăm asupra noastră “jugul său plăcut”, ne invită să ne îmbogățim din această “sărăcie bogată” a sa și “bogăție săracă”, să împărtășim cu el Spiritul său filial și fratern, să devenim fii în Fiul, frați în fratele

(continuare în pag. 3)

(urmare din pag. 3)

primul născut (cf. Rom 8,29).

S-a spus că singura tristețe adevărată este aceea de a nu fi sfinți (L. Bloy); am putea spune și că există o singură mizerie adevărată: aceea de a nu trăi ca fii ai lui Dumnezeu și ca frați ai lui Cristos.

Mărturia noastră

Am putea crede că această “cale” a sărăciei a fost cea a lui Isus, în timp ce noi, care venim după el, putem să mântuim lumea cu mijloace umane adecvate. Nu este așa. În fiecare epocă și în fiecare loc, Dumnezeu continuă să-i mântuiască pe oameni și lumea “prin sărăcia lui Cristos”, care se face sărac în sacramele, în cuvânt și în Biserica sa, care este un popor de săraci. Bogăția lui Dumnezeu nu poate să treacă prin bogăția noastră, ci întotdeauna și numai prin sărăcia noastră, personală și comunitară, însuflețită de Spiritul lui Cristos.

Imitându-l pe Învățătorul nostru, noi, creștinii, suntem chemați să privim mizeriile fraților, să le atingem, să le luăm asupra noastră și să lucrăm concret pentru a le ușura. Mizeria nu coincide cu sărăcia; mizeria este sărăcia fără încredere, fără solidaritate, fără speranță. Putem distinge trei tipuri de mizerii: mizeria materială, mizeria morală și mizeria spirituală. “Mizeria materială” este ceea ce în mod obișnuit este numită sărăcie și îi atinge pe cei care trăiesc într-o condiție nedemnă de persoana umană: privați de drepturile fundamentale și de bunurile de primă necesitate cum sunt hrana, apa, condițiile igienice, munca, posibilitatea de dezvoltare și de creștere culturală. În fața acestei mizerii, Biserica oferă slujirea sa, diakonia sa, pentru a merge în întâmpinarea nevoilor și a vindeca aceste răni care desfigurează fața omenirii. În cei săraci și în cei din urmă noi vedem fața lui Cristos; iubindu-i și ajutându-i pe săraci îl iubim și-l slujim pe Cristos. Angajarea noastră se orientează și spre a face în așa fel încât să înceteze în lume încălcările demnității umane, discriminările și samavolnicile, care, în atâtea cazuri, sunt la originea mizeriei. Atunci când puterea, luxul și banul devin idoli, aceștia se pun înaintea exigenței unei distribuirii egale a bogățiilor. De aceea, este necesar ca toate conștiințele să se convertească la dreptate, la egalitate, la sobrietate și la împărtășire.

Nu mai puțin îngrijorătoare este “mizeria morală”, care constă în a deveni sclavi ai viciului și ai păcatului. Câte familii sunt în angoasă pentru că unul dintre membri – adesea tânăr – este subjugat de alcool, de droguri, de jocuri de noroc, de pornografie! Câte persoane au pierdut sensul vieții, sunt lipsite de perspective cu privire la viitor și au pierdut speranța! Și câte persoane sunt constrânse la această mizerie de condiții sociale nedrepte, de lipsa locurilor de muncă ce le privează de demnitatea pe care o dă faptul de a duce pâine acasă, datorită lipsei de egalitate cu privire

la drepturile la educație și la sănătate. În aceste cazuri mizeria morală se poate numi foarte bine sinucidere incipientă. Această formă de mizerie, care este și motiv de ruinare economică, se leagă mereu cu “mizeria spirituală”, care ne lovește atunci când ne îndepărtăm de Dumnezeu și refuzăm iubirea sa. Dacă noi considerăm că nu avem nevoie de Dumnezeu, care în Cristos ne întinde mâna, pentru că noi credem că suntem autosuficienți, pornim pe un drum de eșec. Dumnezeu este singurul care într-adevăr mântuiește și eliberează.

Evangelia este adevăratul antidot împotriva mizeriei spirituale: creștinul este chemat să ducă în orice loc vestea eliberatoare că există iertarea răului comis, că Dumnezeu este mai mare decât păcatul nostru și ne iubește gratuit, mereu, și că suntem făcuți pentru comuniune și pentru viața veșnică. Domnul ne invită să fim vestitori bucură ai acestui mesaj de milostivire și de speranță! Este frumos să experimentăm bucuria de a răspândi această veste bună, de a împărtăși comoara încredințată nouă, pentru a consola inimile rănite și a da speranță atâtor frați și surori învăluiți de întuneric. Este vorba de a-l urma și a-l imita pe Isus, care a mers spre cei săraci și spre păcătoși ca păstorul spre oaia pierdută, și a mers plin de iubire. Uniți cu el putem deschide cu curaj noi căi de evanghelizare și promovare umană.

Iubiți frați și surori, acest timp al Postului Mare să găsească întreaga Biserică dispusă și preocupată să mărturisească tuturor celor care trăiesc în mizeria materială, morală și spirituală mesajul evanghelic, care se rezumă în vestirea iubirii Tatălui milostiv, gata să îmbrățișeze în Cristos fiecare persoană. Vom putea face asta în măsura în care vom fi conformați lui Cristos, care s-a făcut sărac și ne-a îmbogățit cu sărăcia sa. Postul Mare este un timp potrivit pentru despuiere; și ne va face bine să ne întrebăm de care lucruri putem să ne privim cu scopul de a ajuta și a îmbogăți pe alții cu sărăcia noastră. Să nu uităm că adevărata sărăcie doare: n-ar fi valabilă o despuiere fără această dimensiune penitențială. Nu am încredere în pomana care nu costă și care nu doare.

Spiritul Sfânt, grație căruia “[suntem] ca niște săraci, deși îmbogățim pe mulți, ca unii care nu au nimic, deși stăpânim toate” (2 Cor 6,10), să susțină aceste propuneri ale noastre și să întărească în noi atenția și responsabilitatea față de mizeria umană, pentru a deveni milostivi și făcători de milostivire. Cu această dorință, asigur rugăciunea mea pentru ca fiecare credincios și fiecare comunitate eclezială să parcurgă cu rod itinerarul Postului Mare și vă cer să vă rugați pentru mine.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze și sfânta Fecioară Maria să vă păzească.

Franciscus

www.magisteriu.ro

Ioan MĂGHERUȘAN

MIRUL, PECETEIA DARULUI SPIRITULUI SFÂNT

„Este necesar ca, cei care au fost botezați, să fie unși cu sfântul Mir, astfel încât, însemnați cu sigiliul darului Spiritului Sfânt, să fie făcuți martori mai potri-viți și coeditori ai Împărăției lui Cristos”. (1)

Sacramentul Mirului, alături de cel al Botezului și al Euharistiei alcătuiesc ansamblul sacramentelor inițierii creștine. Primirea Mirului este necesară pentru desăvârșirea harului baptismal al creștinilor. În acest fel ei sunt legați de Biserică, sunt întăriți cu o putere specială a Spiritului Sfânt și se obligă să apere și să răspândească, prin cuvânt și faptă, credința creștină ca adevărați martori ai lui Cristos. Prin Botez ne înrolăm în oastea lui Cristos, primim viața harului divin, iar prin Mir se întărește credința noastră, ni se luminează mintea pentru a cunoaște mai bine adevărurile creștine și ne dă tărie și convingere de a le mărturisii.

Pecetea este simbolul ungerii. Tatăl a pecetluit pe Fiul (In.6,27). În Fiul, Tatăl „ne-a și pecetluit pe noi” (2Co.1,22) „cu Sfântul Spirit al făgăduinței” (Ef.1,13) „pentru ziua răscumpărării” (Ef.4,30). Numele de Cristos vine din traducerea grecească a termenului ebraic «Mesia» care înseamnă «uns». Mesia nu devine numele propriu al lui Cristos, decât în măsura în care se referă la misiunea divină pe care o semnifică. Cristos a fost uns ca Rege, Preot și Profet: „«Cel care a uns este Tatăl, Cel care a fost uns este Fiul, și a fost uns în Spirit, care este ungera», Consacrarea lui mesianică s-a revelat în timpul vieții pământești la botezul dat de Ioan când «Dumnezeu L-a uns cu Spirit Sfânt și cu putere» (Fa.10,38)”. (2)

Așadar, consacrarea mesianică a lui Cristos arată misiunea Lui divină pusă în slujba mântuirii neamului omenesc. Întreaga viață și misiune a lui Cristos se realizează în unitate deplină cu Spiritul Sfânt dăruit din plinătatea Tatălui. Plinătatea Spiritului Sfânt nu s-a răsfărânt doar asupra lui Mesia, ci trebuia împărtășită întregului popor dornic de mântuire. Revărsarea Spiritului Sfânt a fost împlinită în chip strălucitor în ziua de Rusaliu, când S-a coborât, în chip văzut, asupra apostolilor „și s-au umplut toți de Spirit Sfânt” (Fa.2,4).

Darul Spiritului Sfânt a fost împărtășit de apostoli neofitilor prin impunerea mâinilor: „prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor” (Fa.5,12). Prin impunerea mâinilor se invocă puterea Spiritului Sfânt și este apreciată de tradiția catolică drept originea sacramentului Mirului. La aceasta s-a adăugat ungera cu ulei parfumat numit *crismă* care se consacră în Joia Sfântă de către episcop. „Această ungeră ilustrează numele de «creștin» care înseamnă «uns» și care-și află originea în numele lui Cristos însuși”. (3)

În Orient sacramentul ungerii cu Mir se numește *Miruire*. În Occident el a primit denumirea de *Confir-*

mațiune sugerând confirmarea Botezului și completează inițierea creștină, întărește harul baptismal spre creșterea și întărirea credinței. Peste cei care primesc Mirul, Spiritul Sfânt se coboară în chip nevăzut, iar credincioșii participă în acest fel la înțelegerea și transmiterea adevărului de credință revelat. Ei prin ungera Spiritului Sfânt devin capabili de a înțelege învățăturile creștine care îi călăuzesc spre tot adevărul și spre libertatea de a-l exprima.

Cei care primesc Mirul participă la misiunea lui Cristos și la plinătatea Spiritului Sfânt, ca să poată răspândi buna „*mireasmă a lui Cristos*” (2Co.2,15). „În ritul latin, sacramentul Mirului este conferit prin ungera cu sfânta crismă pe frunte, făcută cu impunerea mâinii și însoțită de cuvintele: «Primește pecetea darului Spiritului Sfânt». În Bisericile orientale, ungera cu mir se face, după o rugăciune de epicleză, asupra părților celor mai importante ale corpului: fruntea, ochii, nasul, urechile, buzele, pieptul, spatele, mâinile și picioarele, fiecare ungeră fiind însoțită de formula: «Pecetea darului Spiritului Sfânt»”. (4)

Este deosebit de important să luăm în considerare ceea ce reprezintă semnul ungerii cu Mir și anume: „*signaculum spirituale*”; „pecetea spirituală”. Ea se imprimă pe chipul celui ce primește acest sacrament în mod neșters, se păstrează toată viața și pune bazele primirii altor sacramente. Mirul este revărsarea deplină a Spiritului Sfânt în sufletele primitoare ale acestui sacrament și are drept roade: creșterea și aprofundarea harului baptismal; consolidarea filiației noastre divine; ne unește mai strâns cu Cristos și cu patimile Sale; sporrește darurile și întărește harurile Spiritului Sfânt; ne leagă în chip desăvârșit de Biserică și de Evanghelie; ne dăruiește puterea specială care ne face vrednici de a răspândi și a apăra credința prin cuvânt și faptă ca adevărați martori ai lui Cristos; ne dă tăria de a mărturisi cu mult curaj și mândrie smerită, numele lui Cristos și de a nu ne rușina, în nici o împrejurare, de Crucea Lui.

Iubite creștin: „Amintește-ți că ai primit pecetea spirituală, Spiritul înțelepciunii și al înțelegerii, Spiritul sfatului și al tăriei, Spiritul științei și al pietății, Spiritul fricii sfinte, și păstrează ceea ce ai primit. Dumnezeu Tatăl te-a însemnat cu pecetea Sa, Cristos Domnul te-a întărit și a pus în inima ta zălogul Spiritului”. (5)

Oricine a primit sacramentul Botezului și nu a fost încă miruit, este necesar să primească sacramentul Mirului, iar la timpul potrivit și pe cel al Euharistiei. Aceste trei sacramente formează o unitate, completându-se unul pe altul și punând bazele inițierii creștine, în cadrul căreia Mirul este considerat «sacramentul maturității creștine». Sufletul nu condiționează vârsta trupului, iar omul poate primi desăvârșirea vârstei

(continuare în pag. 6)

Centrul „Sfântul Nicolae” - Pyramid Learning Center

Pe 1 Martie a avut loc inaugurarea celui de-al doilea Centru Acreditat PECS în România, Pyramid Learning Center - Centru pentru copii cu dizabilități „Sfântul Nicolae” Oradea. Acest proiect își propune să vină în întâmpinarea nevoilor familiilor copiilor cu dizabilități din cadrul comunității.

În prezența unor oficialități locale, sâmbătă, a avut loc inaugurarea unui centru, al doilea de acest gen din țară, care se adresează unei categorii vulnerabile din societate, copiii cu dizabilități. Pyramid Learning Center - Centru pentru copii cu dizabilități „Sfântul Nicolae” Oradea va funcționa pe strada Alexandru Andrițoiu, într-o clădire pusă la dispoziție gratuit de parohia Bisericii Greco-Catolice „Schimbarea la față” din Velența și de asociația Charitates Sfântul Nicolae, coordonată de parohul acesteia, Gavril Buboii. Abordarea Pyramid Learning Center este una inovatoare, aducând o viziune holistică asupra intervenției la copilul cu dizabilități.

Metodele de intervenție au la bază principiile analizei comportamentale aplicate (ABA). ABA este știința ce se ocupă de studiul comportamentului uman. Metodele folosite au la bază principiile acestei științe adresându-se dezvoltării abilităților cognitive, de auto-servire și viață independentă, a comunicării și limbajului și a abilităților sociale. Toate acestea au ca și scop funcționalitatea și independența persoanei cu dizabilități - desfășurându-se într-un mediu cât mai natural. Un plus pe care îl aduce Pyramid Learning Center este aplicarea metodei PECS (sistemul de comunicare prin schimbul de pictograme), fiind cea mai eficientă metodă de intervenție pentru dezvoltarea comunicării la

nivel internațional.

PECS este atât un sistem alternativ de comunicare ce se adresează persoanelor non-verbale și care ajută la dezvoltarea limbajului, cât și un sistem de comunicare augmentativ pentru persoanele care au limbaj, dar nu este funcțional, putându-și îmbunătăți astfel limbajul curent și comunicarea abstractă. Pyramid Learning Center este al doilea centru acreditat în România să folosească această metodă de intervenție. Beneficiarii sunt copiii cu vârste cuprinse între 1,5 ani și 14 ani. În acest moment Pyramid Learning Center dispune de o capacitate de până la 30 de copii. La inaugurarea Centrului au fost prezenți deputatul Florica Cherecheș, șefa Cancelariei Prefectului, Claudia Timofte, managerul Spitalului Județean, Gheorghe Carp și alte oficialități.

Cristina PUȘCAȘ www.crisana.ro

(urmăre din pag. 5)

MIRUL,...

spirituale chiar și în copilărie. „Ca și Botezul, a cărui împlinire este, Mirul se dă o singură dată. Într-adevăr, Mirul imprimă în suflet o pecete spirituală de neșters, «caracterul» care este semnul că Isus Cristos l-a marcat pe creștin cu pecetea Spiritului său, îmbrăcându-l cu puterea de sus, ca să-i fie martor”. (6)

Ungerea cu sfântul Mir este administrată de preot, fie unită cu Botezul, fie separat. Trupul este uns spre a fi consacrat sufletul, trupul este însemnat pentru a fi întărit sufletul de a rezista în fața marilor ispite ale vieții și a lupta împotriva demonilor și a păcatului pentru triumful dreptății, adevărului și luminii. Ieșind din baie ne ungem cu crismă, ungerea binecuvântată; pecetea spirituală a bunei credințe și a unei înalte conștiințe creștine; a întăririi speranței pentru dobândirea vieții veșnice. Crisma nu mai este uleiul comun, ci este teza-

urul darurilor lui Cristos și ale Spiritului Sfânt, iar cel ce primește acest minunat tezaur dobândește calitatea de creștin și înalta cinste de a fi „templu al Spiritului Sfânt” (1Co.6,19). Prin Botez și Mir poporul creștin devine: „seminție aleasă, preoție împărătească, neam sfânt” (1Pt.2,9). Acum fiecare creștin poate afirma cu deplină convingere: „Toate le pot întru Cristos, Cel care mă întărește” (Fi.4,13).

(1) CODUL CANOANELOR BISERICILOR ORIENTALE, Canonul 692;

(2) CATEHISMUL BISERICII CATOLICE, ediția a III-a, 438;

(3) Idem 1289;

(4) Idem 1300;

(5) Idem 1303 citează pe Sf. Ambrozie;

(6) Idem 1304.

Viața ca o predică

Dumnezeu este cel care ne cheamă în fiecare duminică și sărbătoare la Sfânta Liturghie, în timpul căreia ascultăm cuvintele Evangheliei, iar pe urmă preotul rostește cuvântul de învățătură (Predica). Pentru ca predica să fie rodnică și să își atingă scopul, acela de a educa în spiritul creștin, trebuie să aibă un început care ne va introduce în conținut, iar pe urmă să aibă un conținut și un sfârșit, o concluzie a conținutului.

Viața noastră este la fel: ne naștem, trăim, iar pe urmă murim.

Se întâmplă de multe ori, la mulți dintre noi, ca atunci când ascultăm predica să vină peste noi o moleșală și de multe ori chiar somnul, și de ce nu chiar să ațipim puțin. Ceea ce ne trezește din acea amorțală este vocea preotului, care la un moment dat o ridică din cauză că trebuie să ne atragă atenția asupra unui pasaj important sau, uneori, chiar să ne trezească din momentul nostru de odihnă.

Se mai întâmplă, și sper că la cei mai mulți dintre noi, să ascultăm cuvântul preotului cu o mare atenție și chiar să culegem roade din ceea ce el ne spune.

Într-o predică, partea cea mai importantă este conținutul acesteia, la fel ca și viața noastră, partea cea mai importantă este cum trăim.

Așa cum în timpul predicii multora dintre noi, când preotul folosește o voce suavă, ni se întâmplă să adormim, la fel și în viața de zi cu zi, dacă avem o siguranță și o stabilitate se mai întâmplă să amorțim, iar ceea ce ne trezește sunt problemele sau dificultățile pe care viața ni le pune dinainte.

Vocea ridicată a preotului care ne trezește din somn în timpul predicii putem să o comparăm cu vocea ridicată a lui Dumnezeu care ne trezește din amorțala vieții și ne întrebă: tu ce faci? Ce vrei să faci? Care este menirea ta? Crezi că Eu ți-am dat viața să o consumi doar pentru tine, tu gândești că tot ceea ce ai este mulțumită ție?

Dumnezeu ne trezește din amorțala vieții de multe ori cu probleme, putem să comparăm această voce ridicată a Lui cu anumite suferințe, neajunsuri ale noastre.

Poate o să spuneți bine, bine dar cei care nu pot să cadă în amorțala vieții pentru că nu au nimic, atunci am să vă prezint un alt eveniment din timpul predicii.

În timp ce noi, atunci când preotul vorbește, ațipim, există câte un bun creștin care ne dă câte un cot să nu mai dormim că preotul se uită la noi, iar noi, ca buni ascultători, deschidem ochii și de multe ori zicem în sinea noastră, da 'ăsta ce vrea, nu vede că eu meditez?

Aceștia, în viață sunt cei care nu au nimic, nu

au o stabilitate, nu au o siguranță și de aceea nu pot să cadă în amorțală, nu își permit acest lucru și bat la ușa noastră și sunt puși lângă noi ca să nu ne lase să dormim, să ne cotească și să ne ceară ajutorul. Dumnezeu vorbește prin ei, mai întâi le cere să ne cotească ca să ascultăm cuvântul Lui, iar dacă noi nu ne trezim, atunci ridică vocea și ne trezește El la viață.

Întrebarea este: după ce preotul a ridicat vocea, cât timp am rămas treji? Cât timp am continuat să ascultăm ceea ce el ne spune, câte minute sau câte secunde, ori după ce preotul își reia vocea domoală noi iarăși ne cufundăm în meditația noastră somnoroasă?

Deci, creștinilor, nu vi se pare această asemănare cu viața noastră: problemele au dispărut, Dumnezeu a redus vocea, ne vorbește domol, din nou, noi adormim, nu îl mai ascultăm și considerăm că toată lumea este a noastră.

Așa se va întâmpla în toată viața noastră dacă nu va exista o continuitate, dacă nu vom fi treji toată viața noastră.

Există persoane care rămân treze atât când preotul vorbește domol, atât cât preotul ridică vocea. Ei sunt cei care rămân cu Dumnezeu tot timpul, cei care și-au pus viața în mâinile Lui. Când le vorbește domol, ei ascultă, iar când El își ridică vocea, sufletul lor se înflăcărează.

Ce să facem ca să rămânem tot timpul pregătiți atât în fața intemperiilor, cât și în fața vieții liniștite? Soluția este oferită de Biserică, iar multora dintre noi nu ne place, dar este începutul rămânerii noastre cu o atenție ridicată la ceea ce Dumnezeu ne spune.

Dacă mergem la biserică, după ce cu o seară înainte am chefuit (am mâncat, am băut, am dansat) când predica începe, oboseala ne apasă și cădem pradă somnului. La fel și în viață, dacă suntem îmbuibați sau oboșiți din cauza gustării prea mult a petrecerilor nu vom fi atenți la cuvântul Domnului.

În timpul vieții noastre, pentru a rămâne treji trebuie să postim, să înfrânăm trupul nostru, să gustăm din suferința de a nu avea și atunci când avem totul, iar asta ne va ține tot timpul pregătiți a face voia lui Dumnezeu, a asculta cuvântul Lui.

La fel ca în timpul predicii, dacă nu suntem îmbuibați sau oboșiți din cauza gustării prea mult a petrecerilor vom fi atenți la cuvântul preotului.

Concluzionând, dacă în timpul predicii rămânem atenți putem să gustăm și concluzia finală a ceea ce preotul vrea să ne spună, dacă nu suntem atenți și dormim, la sfârșit vom spune că nu am înțeles nimic. La fel în viață, dacă o bună parte din ea o petrecem dormind, la sfârșit vom spune că nu a avut nici un sens și nu vom înțelege pentru ce ne-am născut și, la sfârșit, pentru ce murim. Postul ne ține atenți.

Seară de rugăciune în parohia Bocșa, județul Sălaj

Postul este un dar al lui Dumnezeu, nu este doar o poruncă, ci și un dar, o binecuvântare, o cale pentru creșterea spirituală. Din dorința de a petrece Postul Mare cât mai aproape de Dumnezeu, credincioșii din parohia Bocșa, protopopiatul Zalău, au organizat vineri, 28 februarie 2014, o seară de rugăciune și meditație în comunitatea lor.

Credincioși din parohie sau veniți din comunitățile Zalău, Șimleu, Bobota, Bădăcin, Iaz și Chilioara, au umplut biserica parohială, biserică monument istoric, în interiorul căreia se află mormântul lui Simion Bărnuțiu și al vicarului Alimpiu Barbulovici.

Seara de vineri a debutat cu „Rozarul de durere” condus de către părintele Daniel Bertean, a urmat apoi „Adorația Euharistică” cu meditații condusă de către părintele paroh Alexandru Fiț și Sora Cornelia din Congregația Preasfintei Inimi a lui Isus din Zalău.

Sfânta Liturghie a fost celebrată de către părintele Nicolae Bodea, protopop de Șimleu-Silvaniei, împreună cu preoții Ciprian Robotin, Daniel Bertean, Vasile Pop, Cristian Laslo, Florin Mărincean, Cristian Borz, Adrian Vasile Pop, diaconul Ioan Mitre și hipodiconul Gheorghe Muste. În cuvântul său de învățătură, părintele Bodea a subliniat necesitatea trăirii autentice a postului «... care este un timp pentru a întări relația

cu Isus, prin rugăciuni mai multe în fiecare zi, prin citirea zilnică a cuvântului Său în Sfânta Scriptură, prin Împărtășania frecventă, prin participarea la slujbele speciale din Post.»

Părintele paroh Alexandru Fiț a mulțumit în încheiere celor prezenți, preoților, credincioșilor, precum și surorilor din Congregația Preasfintei Inimi a lui Isus din Zalău pentru seara de rugăciune și har.

Pr. Cristian BORZ

Conferință internațională

Biserica și drepturile omului” este tema conferinței internaționale organizată la Bratislava, pe 4 martie, a.c., de Conferința Episcopală din Slovacia. Între cei care au luat cuvântul a fost și președintele Consiliului Pontifical „Dreptate și pace”, card. Peter Turkson care a vorbit despre „Drepturile omului din punctul de vedere al Bisericii Catolice” pentru a promova și încuraja tutelarea drepturilor omului. La Conferință au mai vorbit președintele Conferinței Episcopale din Slovacia, mons. Stanislav Zvolenský, nunțiu apostolic în Slovacia, mons. Mario Giordana și Martin Kugler, membru al Observatorului intoleranței și discriminării față de creștini, care are sediul la Viena, și care a vorbit despre drepturile creștinilor și discriminarea lor în Europa. De asemenea, în cadrul conferinței s-a vorbit succint despre libertatea religioasă în Slovacia și despre politicile grupurilor pro-homosexuale.

În intervenția sa, card. Turkson a spus că libertatea religioasă trebuie protejată și apărată deoarece „rezumă libertatea fiecărui om de a trăi conform propriei înțelegeri profunde a adevărului”, subliniind că „libertatea religioasă este inseparabilă de libertatea de exprimare și de conștiință”, de aceea presupune și libertatea de schimbare a credinței și de manifestare personală și comunitară a credinței. Vorbind despre faptul că această libertate nu este recunoscută și tutelată în întreaga lume, prelatul

catolic a spus că astăzi creștinii reprezintă grupul religios care este cel mai persecutat în lume, o situație care constituie o gravă violare a drepturilor omului.

Card. Turkson a făcut un apel la toate guvernele lumii pentru a proteja drepturile cetățenilor lor, indiferent de religia pe care aceștia o practică. De asemenea, aceasta a vorbit succint despre cele două mari provocări ale societății contemporane, secularismul, care dorește limitarea religiei la un nivel pur personal, și fundamentalismul, care este o adevărată falsificare a religiei deoarece este contrar reconcilierii și păcii lui Dumnezeu. Prelatul catolic și-a exprimat îngrijorarea față de „ideologiile care doresc să rescrie drepturile omului sau să creeze unele noi”, ascunzând în ele drama avortului, a eutanasiilor chiar și pentru minori, a căsătoriei între persoane de același sex.

Nu în cele din urmă card. Turkson a subliniat implicarea Bisericii Catolice în tutelarea demnității umane ca fundament al drepturilor omului și a vieții umane, din momentul concepției și până la moartea naturală, precum și respectarea drepturilor omului în întreaga lume.

I. Piro – A. C. Hrișman
www.ro. radiovaticava.va

Carnaval în Colț de Rai

Vineri, 28 februarie, Asociația Ave Miriam (din Valea lui Mihai) a organizat tradiționalul Carnaval la oratoriul „Colț de Rai” (CRI).

După cutuma anuală, în ajunul mult așteptatei primăveri dar și la intrarea în Postul Paștelui, Ave Miriam, prin coordonarea doamnei Carmen Zima, a organizat Carnavalul Primăverii. Începând cu ora 16, oratoriul a fost invadat de personaje de basm și, în scurt timp, sala mare a fost ocupată de Imperiul Veseliei cârmuit armonice de Consiliul Suflețelilor Mici și Curățele (CSMC). Caracteristic acestui CSMC este faptul că toți membrii (peste 30 de copii) au drepturi egale la veselie și toți sunt invitați să practice regulile prieteniei. Am constatat cu bucurie practicată și rodnicia acestei amicale alianțe de putere, dorită de transpus în toate cercurile vieții cotidiene. Dorința noastră și rodul activităților săptămânale de la CRI este însăși această bucurie de a fi împreună în armonie din copilărie până-n bătrânețe. Nu putem să nu subliniem substanța inerentă creștină al acestui unic mod viabil de a fi: „Să vă iubiți-vă unii pe alții, cum v-am iubit Eu” (Ioan 13,34).

Mămicile și tații, prin admirarea lor în cele câteva minute au fost pătruși de bucuria micuților și, chiar, s-au unit cu ei în dans și jocuri. Uneori, obosiți de atâta muncă (a se înțelege: joacă și dans!), copiii s-au așezat la mese pentru a se înfrupta și din tradiționalii gogoși. La sfârșitul evenimentului, toți participanții au primit diplome de participare, pe care cu multă măiestrie le-au colorat îndată. Pentru a nu pierde nici un moment

mirific oferit de Ave Miriam, toți au fost invitați să ne mai viziteze oratoriul și să ne urmărească pe domeniul virtual: www.facebook.com/ave.miriam.

Prin acest bal copiii și-au luat rămas bun de la iarnă și cu voioșia lor trezesc natura, provocând primăvara să răspundă prin același zâmbet aducând lumină și căldură. În spiritul creștin, ei, uniți într-un cerc al prieteniei, au întâmpinat Postul Paștelui printr-un angajament față de Isus Mântuitorul și Prietenul copiilor, acela de a fi mai buni și ascultători. Astfel, s-a marcat și „vinerea lăsatului sec de chef”.

Mulțumim micilor nobili participanți, distinșilor însoțitori și susținătorilor noștri tradiționali (Parohia Greco-Catolică, Primăria, Ara Shoes). Tuturor le dorim o primăvară frumoasă și un Post rodnic în bine și iubire.

Pr. Zorel ZIMA

Reuniunea corpului profesoral și a personalul didactic auxiliar

Corpul profesoral și personalul didactic auxiliar al Facultății de Teologie Greco-Catolică din Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca s-a întrunit la Felix, în perioada 14-16 februarie 2014, la invitația Preasfinției Sale dr. Virgil Bercea, episcop al Eparhiei Greco-Catolice de Oradea.

Întâlnirea a fost onorată și prin prezența Preasfinției Sale Claudiu, episcopul Curiei Arhiepiscopale Majore din Blaj. Timpul petrecut împreună a avut menirea de a fortifica spiritul de echipă iar dezbaterile referitoare la activitatea Facultății au condus la asumarea unor proiecte de viitor comune.

Participanții la acest eveniment își exprimă gratitudinea față sprijinul pe care Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică îl acordă Facultății de Teologie și, în mod particular, îi mulțumesc Preasfinției Sale Virgil Bercea pentru oportunitatea de a fi împreună în aceste zile.

Pr. Cristian BARTA

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2014

APRILIE

Universală: Pentru ca guvernării să promoveze ocrotirea creației și împărțirea egală a bunurilor și resurselor materiale.

Pentru evanghelizare: Pentru ca Domnul Înviat să umple de speranță inima celor care sunt încercați de durere și de boală.

Simpozion omagial Ion M. Gârleanu

Moment de piosă aducere aminte la împlinirea a 70 de ani de la trecerea la Tatăl Ceresc a preotului Ion M. Gârleanu OFM-Conv.

La inițiativa preoților și a terțiarilor franciscani de la Mănăstirea Maica Domnului din Oradea, în ziua de 15 martie 2014 a avut loc la Seminarul teologic greco-catolic din Oradea Simpozionul omagial dedicat personalității celui care a fost frate franciscan, preot și paroh, poet și scriitor, traducător din limba franceză, ctitor de biserici, spiritual al Seminarului greco-catolic, membru ordinar și spiritual al Societății de lectură „Ioan Gură de Aur”, prietenul copiilor și al săracilor, iubitor și promotor al devoțiunii la Inima lui Isus și a Mariei - preot Ion M. Gârleanu. Viața lui pământească, relativ scurtă, a fost o oglindire a zelului și a abnegației sale pastorale, dar și a înclinației sale spre nesfârșitul univers al culturii în general și al literaturii în special.

Simpozionul, i-a avut ca invitați pe PSS Virgil Bercea - episcop de Oradea, pr. Iosif Bisoc OFMConv. Roman, pr. Alexandru Chivari - paroh Calea Mare și Gruilung, dl. Ioan Moldovan - critic literar și director la Revista Familia din Oradea, dl. Vasile Dumitraș - franciscan terțiar din Oradea. Moderatorul simpozionului a fost pr. Mihai Vătămanu OFMConv. - paroh la Biserica Mănăstirii Franciscane Maica Domnului din Oradea.

În cuvântul său, pr. Iosif Bisoc a evocat personalitatea preotului Ion M. Gârleanu, care la 20 de ani îmbrățișa spiritualitatea franciscană intrând în Seminarul franciscan de la Hălăușești, urmând ca pe 15 august 1922 să fie hirotonit preot la Assisi, în Italia. După câțiva ani, din inițiativa PSS Traian Frențiu, începe în Transilvania activitatea misionară a fraților franciscani, prezența acestora în ritul greco-catolic având o frumoasă și rapidă evoluție. Urmându-și chemarea și misiunea franciscană, pr. Ion Gârleanu ajunge în anul 1929 în Eparhia de Oradea, unde a ridicat biserica din Gruilung consacrată de episcopul Valeriu Traian Frențiu la 19 octombrie 1930. Din activitatea pastorală parohială, după Drăgești, Gruilung, Dicănești și Calea Mare, părintelui Gârleanu i s-a incredințat oficiul de paroh II al Catedralei din Oradea și apoi paroh la Beiuș. Părintele Gârleanu se dedică cu deosebit elan atât activității de paroh al bisericii catedrale din Oradea Mare (1931-1937), cât și activității de duhovnic al studenților și elevilor. Cei care l-au cunoscut pe părintele Ion M. Gârleanu l-au numit „fericitul Ieremia Valahul al nostru”, deoarece, în timpurile grele ale Celui de-al II-lea Război Mondial, îl vedeau mergând din casă în casă pentru a aduna câte ceva de la cei care aveau mai mult și a-i ajuta pe

cei lipsiți. Era deosebit de respectat și admirat atât de către intelectuali, cât și de către cei nevoiași. Copiii, tinerii și studenții erau predilecții convorbirilor, catehezelor și întâlnirilor sale spirituale. Activitatea de director spiritual desfășurată în cadrul Academiei Teologice Greco-Catolice din Oradea (1931-1937) și al Școlilor episcopale din Beiuș (1940-1943) a fost benefică pentru toți. Ecoul activității sale duhovnicești nu s-a stins nici astăzi în conștiințele celor din Biserica Greco-Catolică din Eparhia de Oradea în care a activat.

Domnul Ion Moldovan, critic literar și director la Revista Familia din Oradea, a prezentat în alocuțiunea sa activitatea literară a preotului poet și scriitor Ion M. Gârleanu, subliniind valoarea deosebită pe care o au și astăzi operele sale literare în cadrul literaturii religioase române. Expunerea domniei sale sperăm s-o regăsim cât de curând în paginile revistei de cultură Familia. Din activitatea scriitorului Ion Gârleanu sunt cunoscute volumele de poezii Lacrimi (1926), Viorele (1926), Boabe de tămâie (1928), Trandafiri (1929) precum și cărțile: Flori de pe drum (1934), Supranaturalul de la Lourdes (1936), Făcătorul de minuni, Sfântul Anton de Padova (1936), Spre Regele Iubirii (1939), Întronarea Preasfintei Inimi a lui Isus (1939), Cum trebuie să iubim pe Dumnezeu (1940), Sfântul Francisc de Assisi (1941), Veniți la mine toți (1941).

Părintele Alexandru Chivari, în prezent paroh la Gruilung și Calea Mare și terțiar franciscan, a vorbit cu inima și sufletul despre ecoul, și astăzi viu, al prezenței părintelui Ion M. Gârleanu în parohiile din Gruilung, Calea Mare și Drăgești, ecou ce traversează timpul prin mărturiile celor cărora le-a fost păstor. Pr. Chivari a evocat de asemenea contribuția pr. Gârleanu la înființarea Mănăstirii Franciscane Sf. Anton de

(continuare în pag. 11)

(urmare din pag. 10)

Padova de la Drăgești.

Un moment emoționant în cadrul simpozionului l-a constituit mărturia domnului doctor Dorin Domuța, care în copilărie l-a cunoscut personal pe pr. Ion Gârleanu, în perioada de pregătire pentru prima Sfântă Împărtășanie. O mărturie personală a fost prezentată și de domnul Vasile Dumitraș, terțiar franciscan.

Intervențiile celor invitați la simpozion au fost intercalate cu scurte momente poetice, în care tineri franciscani au recitat câteva poezii din creația părintelui Ion Gârleanu: „Florile de meri”, „Rugăciune”, o poezie dedicată Înalț Prea Sfințitului Valeriu Traian Frențiu episcop român-unit al Oradei Mari, cu ocazia împlinirii a 25 de ani de episcopat.

Părintele Mihai Vătămănelu, pe lângă calitatea sa de moderator al simpozionului, a adus o mărturie în plus despre preotul Ion M. Gârleanu, dând citire unui document din anul 1946, recent descoperit, aparținând lui Ion Bradu, învățător al vremii în Lăzăreni Bihor, care a scos în evidență aplecarea pr. Ion Gârleanu spre cei săraci, bolnavi, spre cei aflați în suferință: „Poate foarte puțini cunosc faptul, că la altarul sfintei biserici din satul Gruilung a servit mai mulți ani în șir preotul poet Ion Gârleanu. În viața satului Gruilung și a împrejurimilor a dezvoltat o activitate misionară demnă de pomenire. Slujbele sale religioase, predicile pline de miez și învățătură creștină au mângâiat inimile amărâte și dornice de mântuire ale multor oameni de bine. În timpul liber, ori de câte ori preocupările sale preoțești i-au îngăduit a cercetat casele oamenilor din sat ducându-le o inimă caldă, o mângâiere, un dar ceresc. La patul bolnavilor a făcut rugăciuni de vindecare, pe cei în lipsuri i-a ajutat cu bani și obiecte din dani și colecte săvârșite de dânsul în acest scop. Biserica din Gruilung și biserica greco-catolică din Calea Mare e opera strădaniilor sale, mărturii grăitoare a zelului său apostolic. În activitatea lui literară a căutat să fie pe linia celor mulți și oropsiți de soartă. S-a făcut ecoul puternic

al durerilor, amărăciunilor și speranțelor de mai bine pentru marea gloată. Volumele sale de versuri: Boabe de tămâie, Viorele, Mama și Flori de pe drum, sunt destul de edificatoare în această privință. Prin credință, prin puterea nemărginită a cerului, poetul Ion Gârleanu a văzut drumul cel adevărat spre idealul suprem al omenirii, ca un soldat devotat al creștinismului.”

La final tot pr. Mihai a prezentat și un cuvânt de omagiu adus de către un autor anonim în paginile „Micului Misionar” la trecerea la Tatăl, dedicat Bunului Părinte Ion Gârleanu, din care amintim: „Nu prea înalt, veșnic neobosit, ochi pătrunzători și senini ca seninul cerului, gând mare, inimă aprinsă, totdeauna vesel.... Așa l-am cunoscut. ...a muncit fără preget ca să-și adune 'n suflet tot focul dragostei dumnezeiești și lumina ce vine din cer. A mâncat cu nesaț din Pâinea vieții, a sorbit zilnic Potirul Mântuirii, și s-a avântat cu totul spre lumea adevărului și a frumosului și fără încetare a privit spre Fecioara fără Pată... Drumurile bătute de el ne cheamă și amintirea lui ne întărește... Bunule Părinte, te urmăm...”

La finalul simpozionului PSS Virgil Bercea - episcop de Oradea a adus un omagiu celui care a fost pr. Ion M. Gârleanu, folosindu-se de o metaforă extrem de sugestivă folosită la adresa acestuia: „Să nu construim un castel în jurul unui fir de nisip”. Dar - a adăugat Prea Sfinția Sa - asemeni Maicii Tereza de Calcutta, care spunea „Ceea ce facem noi e ca o picătură într-un ocean, dar fără acea picătură, oceanului i-ar lipsi ceva”, tot la fel și „plajei”, care este Biserica, i-ar lipsi „firul de nisip” - care a fost părintele Ion M. Gârleanu.

După binecuvântarea finală, cei prezenți au putut vizita o mică expoziție de cărți și scrieri ale părintelui și despre părintele Gârleanu pregătită de d-na Othilia Groza OFS. Cei prezenți au intonat „Creștin sunt din leagăn” pe versurile pr. Ion Gârleanu, muzica Francisc Hubic, fiind apoi invitați de terțiarii franciscani la o agapă fraternală.

Imagine în timp a Seraficului Părinte Francisc, purtând pecetea umilinței ca o insignă pe inimă, preotului Ion M. Gârleanu îi datorăm veșnică recunoștință, acum la împlinirea a 70 de ani de la trecerea la Tatăl Ceresc. În veci pomenirea lui!

„Isuse cu inima dulce,
Fântână de bine ceresc,
Virtuțile toate și viața
Din coasta-ți rănită pornesc.
Smerit ucenic și apostol
Doresc cu-nfocare să-ți fiu;
Isuse, revarsă virtutea
Și-n pieptul meu șubred, pustiu.”

(Ion M. Gârleanu – „Isuse cu inima sfântă”)

Simona COBE, OFS

Exerciții Spirituale pentru Postul Mare

În perioada 14-16 martie 2014 la Mănăstirea Sfânta Maria din Baia Mare, tinerii din ASTRU Oradea au organizat exercițiile spirituale specifice Postului Mare.

În prima zi, cea de vineri, tinerii, împreună cu asistentul lor spiritual, părintele Anton Cioba, ajunși la Mănăstire s-au împărțit în camere și au format trei echipe, fiecare echipa purtând numele unui personaj important din viața creștină, pe care mai târziu au trebuit să îl prezinte. Înainte de prezentare membrii primului grup au pregătit prânzul, iar după aceasta, pentru destindere, s-au făcut niște jocuri care au avut rolul de a-i apropia pe tineri. La sfârșitul jocurilor fiecare grup a avut timp să se întâlnească și să adune informații despre persoana a cărui nume îl purta: Angelo Roncalli (Papa Ioan al XXI-II-lea), Carol Wojtyła (Papa Ioan Paul al II-lea), Joseph Ratzinger (Papa Benedict al XVI-lea) și Mario Jose Bergoglio (Papa Francisc). A urmat apoi Adunarea Generală Extraordinară a asociației care a debutat cu prezentarea personajului spiritual a cărui nume îl purta fiecare echipă și în cadrul căreia s-au primit nouă noi membri, discutându-se de altfel și alte diverse chestiuni interne.

Înainte de cină s-a celebrat Sfânta Liturghie a Darurilor Înainte Sfințite împreună cu surorile de la mănăstire. După cina pregătită de o altă echipă a urmat vizionarea filmului „Ritualul”, la sfârșitul căruia au avut loc discuții pornite de la subiectul filmului.

Cea de a doua zi a început cu Sfânta Liturghie după care o echipă a pregătit micul dejun. Prima meditație s-a desfășurat după micul dejun și a fost condusă de către părintele Alexandru Dragoș din Satu Mare, invitatul nostru pentru aceste momente spirituale. La finalul meditației tinerii au avut parte de un moment de *silentium* în care au avut timp să analizeze și aprofundeze cele auzite. A doua meditație a urmat în aceeași zi, după ce a fost pregătit și servit prânzul de o altă echipă. În timpul acestei mese momentul de *silentium* a continuat. La finalul celei de a doua meditații tinerii sau unit în discuții pe grupuri pentru a-și împărtăși meditațiile personale.

În încheierea zilei s-a servit cina, iar mai apoi a fost vizionat filmul „Padre Pio”. În ultima zi tinerii din ASTRU Oradea au participat la Sfânta Liturghie arhierescă celebrată de PS Vasile Bizău la Biserica Sfânta Maria din Baia Mare, în cadrul căreia a avut loc hirotonirea unui nou preot pentru Eparhia de Maramureș.

La încheierea Exercițiilor spirituale fiecare participant a dat o mărturie despre momentele spirituale petrecute împreună. În acest fel au decurs Exercițiile spirituale organizate de tinerii din ASTRU Oradea, exerciții care i-au unit pe tineri și care le-a arătat adevărata cale de a ajunge fericiți, calea lui Isus.

Câteva mărturii:

Revenind de la Exercițiile spirituale am simțit o mare încărcătură pozitivă datorită faptului că am putut

să ne retragem și să medităm în natură Cuvântul Lui Dumnezeu pentru că acolo găsim mai multe răspunsuri la întrebările noastre. De asemenea, în noi s-a regăsit această atmosferă de mănăstire și cred că toți am avut ceva de învățat atât de la loc cât și de la pr. Alexandru Dragoș căruia îi mulțumim pentru toate sfaturile bune. (Vasile Chindriș)

Eu vreau să încep și să termin cu același cuvânt: „profunzime”. Profunzime am simțit din primul moment în care am pornit pe drumul acesta, drumul ce avea să ne pregătească momente sublime, momente frumoase și puternice. Sunt conștientă și voi fi mereu că fără ajutorul lui Dumnezeu nu aveam parte de astfel de experiențe. Ce poate fi mai sublim decât să alegem să fim „apostoli în lume trimiși”, să ne adunăm într-un decor de vis, creat de Dumnezeu și să ne umplem sufletul de energie spirituală pozitivă, pentru a fi capabili să-i mulțumim Domnului și Fiului Său pentru că s-a jertfit pe cruce pentru păcatele noastre. Eu am reușit la aceste exerciții spirituale să descopăr laturi ascunse ale mele, am reușit să mă apropiu de Dumnezeu, poate ca niciodată. M-am întors înapoi cu o doză de energie pozitivă, cu dorința de a împărtăși tuturor experiențele ce le trăim în sânul ASTRU-lui. Închei prin a spune și a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru că mi-a oferit șansa de a trăi astfel de momente alături de oameni dragi și frumoși în locuri rupte din povești, totul într-o totală profunzime. (Andreea Plugaru)

Exercițiile spirituale din această perioadă a postului au fost extraordinare, începând de la organizare până la meditații și la colocviile cu preoții prezenți, iar dacă ar fi să rezum totul în doar câteva cuvinte, aș spune că sunt mândru pentru că sunt un „apostol în lume trimis”. (Cristian Matus)

În cele trei zile petrecute împreună cu ASTRU Oradea la Baia Mare am realizat că într-adevăr suntem un grup care îl avem în centru pe Cristos și fiecare avem datoria de a fi „apostoli în lume trimiși” de El și pentru El și trebuie să fim modele de urmat pentru restul tinerilor. (Raul Stancea)

Andrei SZILAGYI

Voluntariatul - o lecție de viață

Este al 10-lea an în care derulăm, în Liceul Greco-Catolic Iuliu Maniu, activități de voluntariat în cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară.

Acest program stă sub egida Ministerului Educației Naționale și fost inițiat în România în anul 2004 de către Baroana Nicholson Membră a Parlamentului European.

În anul 2004 liceul nostru a fost ales să facă parte din acest program și timp de 9 ani am colaborat cu Centrul de Educație Incluzivă Orizont și Casa Minunată, desfășurând numeroase activități și participând la concursuri și festivaluri.

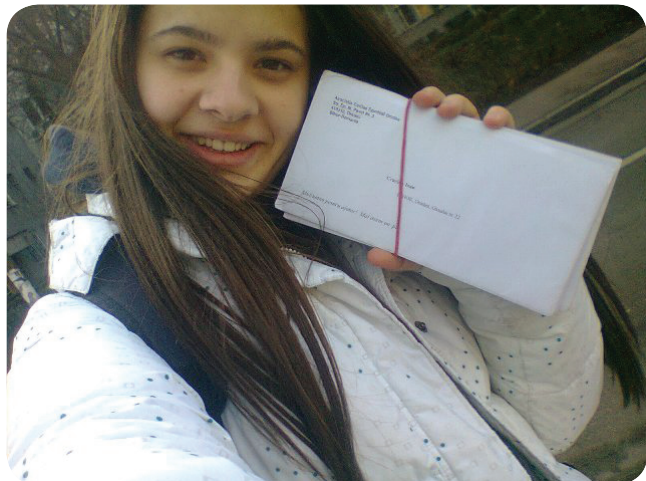
Din anul școlar 2013-2014 colaborăm cu Asociația Caritas Eparhial Oradea în cadrul acestui program. Am avut o mare bucurie să văd un număr atât de mare de elevi doritori să se implice, să ofere din timpul lor liber pentru a fi voluntari.

Cu un plan bine stabilit în luna septembrie, am început să ne implicăm în diverse activități. Prima activitate a fost în luna octombrie. "Săptămâna legumelor și a fructelor donate". S-au colectat pe lângă legume și fructe și alimente cu ajutorul voluntarilor și a cadrelor didactice din școală apoi au fost donate Cantinei Sociale Caritas. Campania a fost emoționantă și a promovat voluntariatul, implicarea, altruismul, solidaritatea.

Voluntarii liceului nostru au participat de asemenea la colecta de Crăciun, realizarea de felicitări, campania 2%, iar ca activitate permanentă este voluntariatul de la Centrul de zi Gabriele al Asociației Caritas Eparhial Oradea. În prezent centrul este frecventat de 11 copii din familii nevoiașe, cu vârste cuprinse între 7 și 16 ani.

Voluntarii îi ajută pe acești copii atât la teme cât și la desfășurarea diferitelor activități care să le dezvolte acestora capacitățile fizice și intelectuale.

„Este o experiență deosebită și nouă pentru mine, care mă ajută să îmi descopăr noi abilități, ajutând acolo unde e nevoie de mine.” (Raluca Pop, clasa a X-a A)

„Este o experiență de viață, o experiență frumoasă care te face să fii mai bun și să îi ajuți pe ceilalți.” (Alexandra Ciarnău, clasa a X-a A)

„Este o adevărată lecție de viață experiența cu copii de la Centrul de zi Gabriele. Mă bucur că fac parte din acest minunat program.” (Corduneanu Cezara, clasa a X-a A)

„Voluntariatul pentru mine este un mare privilegiu, deoarece pot să-i ajut pe ceilalți și pot să le fac o mică bucurie, aceea de a-L cunoaște pe Dumnezeu în ceilalți. Prin colecta de Crăciun am învățat să fiu mai util celor din jur. Sper că am putut să ajut și de fiecare dată când voi fi solicitat voi merge cu o deosebită plăcere și cu gândul de a-i ajuta pe ceilalți.” (Chindriș Vasile, clasa a X-a A)

„Voluntariatul reflectă încredere, speranță... speranța celor care au nevoie de ajutor, că întotdeauna se va găsi cineva cu suflet mare care să ofere acel ajutor fără a aștepta ceva în schimb. În cadrul voluntariatului am participat la confecționarea felicitărilor, distribuirea plicurilor din campania 2% și împachetatul cutiilor pentru colecta de Crăciun. Încă nu am avut plăcerea, dar abia aștept să-i cunosc pe copiii de la centrul Gabriele și ori de câte ori va fi nevoie de mine voi fi prezentă și voi oferi tot suportul meu „ (Covaciu Cynthia, clasa a X-a A)

Adina RADU
coordonator SNAC

Trei zile în capitala contrastelor

La invitația europarlamentarului Monica Macovei, în perioada 3-7 martie, a.c., împreună părintele Ioan Mitrofan de la Blaj și cu un grup de 36 de persoane, mai precis preotese greco-catolice care lucrează, colaborează sau pur și simplu activează ca voluntare în asociațiile Caritas din eparhiile de Oradea, Cluj, Maramureș, Blaj, București, am avut șansa de a sta trei zile în țara care găzduiește instituțiile europene, Belgia.

Excursia a fost susținută de către europarlamentarul Monica Macovei. Mulțumită invitației lansate de aceasta am avut ocazia să vizităm Parlamentul European și Primăria orașului Bruxelles, să bifăm obiective importante din capitala Belgiei, să discutăm cu fostul Ministru al Justiției și cu consilierii domniei sale.

În prima zi a vizitei noastre am făcut un tur al orașului cu autocarul, am vizitat impunătoarea clădire a Primăriei, ne-am înfruptat cu gauffre cât mai dulci și aromate. Ziua s-a încheiat la Leven cu o liturghie oficiată de preotul asumpționist Cornelis Nelissen. O liturghie înălțătoare și o primire călduroasă pe care ne-a făcut-o părintele Nelissen.

A doua zi, vizită la Parlamentul European și muzeul *Parlamentarium*, plus o întâlnire cu europarlamentarul Monica Macovei care ne-a ajutat să cunoaștem mai bine rolul și modul de funcționare al Parlamentului European, dar și misiunea pe care domnia sa o are în calitate de membru al acestuia.

În cea de-a treia zi a șederii noastre în capitala Europei „ne-am pierdut” pe străzi și prin magazine. În inima Bruxelles-ului am descoperit străduțe pline de farmec, un farmec aparte în vânzoleala eurocrată de pe străzile capitalei Belgiei, dar și parcuri, restaurante, berării de renume, cu mii de tipuri de bere, de la clasi-cele blonde și brune, la fructate, nefiltrate sau cu arome ciudate, cafețele, magazine de antichități, magazine vintage ori magazine cu haine noi, dar și boutique-uri de bunătați și delicatose belgiene.

Trei zile de amintiri care vor rămâne întipărite mereu în mintea și în sufletele noastre.

Mulțumim doamnei Monica Macovei și Asociației Caritas Eparhial Oradea pentru șansa de a șede câteva zile într-un oraș al artei moderne, un oraș multicultural, un oraș în care poți regăsi unul dintre cele mai mari mozaicuri culturale și lingvistice din lume – Bruxelles.

Simona TODOREAN

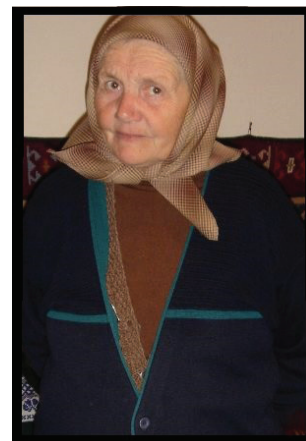
Mama Preasfințitului Virgil Bercea a trecut la cele veșnice

În 10 martie 2014, a încetat din viață doamna Lucreția Bercea, mama Preasfințitului Virgil.

Părinții vicari, protopopi, împreună cu toți preoții și credincioșii Eparhiei de Oradea au înălțat rugăciuni pentru odihnă veșnică alături de sfinții lui Dumnezeu și i-au transmis sincere condoleanțe Preasfințitului Virgil și familiei în aceste momente de încercare.

Înmormântarea a avut loc miercuri, 12 martie 2014, în localitatea Habic, jud. Mureș.

Biroul de presă

Hirotonire de diaconi în Biserica Seminarului din Oradea

În cadrul Sfintei Liturghii arhieresti celebrată în Biserica Seminarului din Oradea joi, 27 februarie 2014, prin punerea mâinilor Preasfinției Sale Virgil Bercea, episcop eparhial de Oradea, doi dintre absolvenții Departamentului din Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității “Babeș-Bolyai” Cluj Napoca, Ioan Papiț și Alin Papiț, au primit treapta diaconatului.

Părintele Ioan Papiț este din Oradea, absolvent al Facultății de Teologie în anul 2013, este căsătorit. Părintele Alin Papiț - originar din Marghita, este căsătorit și a terminat Masterul în cadrul facultății noastre în anul 2011. Ambii părinți diaconi s-au format în Seminarul Sfinții Trei Ierarhi “Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea.

Dorim noilor diaconi mult har și binecuvântare în misiunea încredințată lor.

Biroul de presă

Ipodiatonul Dorin Ștefanuț în misiune în Croația

Unul din scopurile parohiei greco-catolice Sf. Cruce din Bologna este aceea de a ajuta seminariștii greco-catolici care au terminat studiile să facă o experiență pastorală în diferite parohii și asociații creștine din Bologna în vederea pregătirii pentru diaconat și preoție.

Ipodiatonul Dorin Ștefanuț a terminat studiile teologice la Veneția și de anul trecut 2013, din iunie este la Bologna locuind împreună cu alți tineri italieni, albanezi, africani în parohia Sant'Antonio di Savena, parohie care are o carismă particulară pentru

formarea tinerilor și trimiterea lor în misiune în diferite țări ale lumii.

Părintele protopop Marinel Mureșan împreună cu don Mario Zacchini au considerat important ca ipodiatonul Dorin Ștefanuț să facă o experiență pastorală în Croația împreună cu alți tineri italieni care caută să-și descopere vocația și sunt dispuși să dedice viața lor în slujba celor nevoiași. După o pregătire de câteva săptămâni la centrul International din Rimini ipodiatonul Dorin Ștefanuț va pleca în Croația.

Părintele Marinel Mureșan împreună cu comunitatea i-a mulțumit ipodiatonului Dorin Ștefanuț pentru implicarea în activitățile parohiei și a Asociației Betania și îi urează o experiență plină de roade spirituale, care urmează să le pună în practică în viața parohiei din Bologna.

Sigur ca pentru mine, după o experiență de șase luni la Caritasul din Rimini împreună cu Cătălin Burdaș, aici la Bologna singur fără Dorin. Oricum îi urez din tot sufletul binecuvântări de la Domnul și împreună cu comunitatea îl susținem cu rugăciunea.

Adrian JURCA
www.bru-italia.eu

Ziua Mondială de Rugăciune

Duminică, 9 martie, a avut loc în Biserica Greco-Catolică o întrunire ecumenică cu ocazia Zilei Mondiale de Rugăciune a Femeilor (ZMR). Această zi este organizată de Mișcarea ecumenică a femeilor creștine, începând din anul 1890 și este sărbătorită astăzi în peste 170 de țări, printre care și în România (deja de 40 de ani) în peste 200 de localități.

La acest moment de rugăciune au participat reprezentanții cultelor istorice locale cu enoriașii lor: Bogdán István, paroh romano-catolic, Balázs Kiss Csilla, paroh reformat, Popa Marius-Dumitru, paroh ortodox și Zima Zorel, paroh greco-catolic.

Comuniunea în rugăciunea cu și pentru femei a început intrarea preoților pe fundalul cântării "Laudate Dominum". Tema rugăciunii din acest an: "Izvoare de apă vor curge în pustiu și pâraie în pământ însetat" (Is. 35, 6) reamintește speranța mesianică a poporului lui Dumnezeu, și în acest context special speranța desăvârșirii femeii. După prezentarea Egiptului, țară a cărei responsabilitate a fost întocmirea rugăciunii, și rostirea invocațiilor de către femeile din cadrul reuniunii mariane locale, a urmat ascultarea textului evanghelic: dialogul dintre Isus și samarineanca. Preoții au adresat credincioaselor un cuvânt de învățătură, respectiv calde urări de bine.

Parohul reformat, Balázs Kiss Csilla a reamintit că misiunea femeilor de a purta și dăruia viața trebuie să rămână o constantă și în lupta pentru emancipare. Biserica este locul în care Dumnezeu o întâlnește și "îi udă sufletul" făcându-o să rodească. După discurs, ea împreună cu corul "Musica Sacra" și cel al copiilor au oferit o floare muzicală tuturor celor prezente.

Preotul ortodox, Popa Dumitru, a subliniat importanța respectului și recunoștinței datorate femeilor și, mai cu seamă, mamelor, respectiv vitalitatea unui dialog sincer, cald cu ele, în contextul unei mai impersonale comunicări prin facebook sau telefon.

Maternitatea femeii a fost accentuată și de preo-

tul romano-catolic, Bogdán István. În contextul greutăților conjuncturale, mamele merită respect și au nevoie de sprijinul familial și eclezial. Sfânta Fecioară Maria este un actual exemplu pentru femei, și cunoașterea și cinstirea ei oferă lumină tuturor femeilor.

Pornind de la textul creației, parohul greco-catolic a subliniat valoarea femeii și rolul ei în familie, respectiv în societate. Prin creație, ea este un "ajutor" al bărbatului. Această relaționare, se sublinia prin citarea din Scrisoarea către Femei a Fericitului Papa Ioan Paul al II-lea, trebuie trăită într-o reciprocitate. În scopul unei demne și fructuoase relaționări, atât femeia cât și bărbatul, Biserica și societatea trebuie să descopere feminitatea în planul lui Dumnezeu, în originalitatea sa. Maria, Maica Domnului este o pildă edificatoare, care prin calitățile ei inspiră trăirea unei feminități autentice. Pentru evitarea unei eronate evaluări ori subevaluări, femeia este invitată să Îl întâlnească pe Isus, care este izvorul vieții și a cunoașterii.

La sfârșitul comuniunii, preoții au oferit participantelor o simbolică floare-imagie religioasă, iar grupul marian a servit credincioșii cu o mică gustare.

Biroul Parohial Valea lui Mihai

Fii ceea ce Dumnezeu v-a creat să fii: Femei!

În această zi de rugăciune și în contextul Zilei Mondiale a Femeii, suntem invitați să privim și noi cu ochiul lui Dumnezeu, femeia. Suntem invitați de a redescoperi femeia în planul lui Dumnezeu, frumusețea și bunătatea ființei ei.

Cuvântul lui Dumnezeu împărtășit nouă prin Sfânta Scriptură consemnează, că la sfârșitul celei de a șasea zi de creație, ziua creării omului, bărbat și femeie, "a privit Dumnezeu toate câte a făcut și iată erau bune foarte". Totuși, Dumnezeu constată singurătatea resimțită de om-Adam și îi face "un ajutor" (Gen 2,18) potrivit lui, femeia-Eva. Am putea să denunțăm oare o șovăire în crearea omului? Consider, mai degrabă, o accentuare prin limba uman a formei autentice și ideale a omului,

a modului său natural de a fi: bărbat și femeie ca ființe complementare. Fericitul Papa Ioan Paul al II-lea nota în "Scrisoarea sa către femei" (1995) că "în creația femeii este înscris încă de la început principiul de ajutor: (dar subliniază) nu unilateral, ci reciproc". Tocmai în redescoperirea acestei demnități și responsabilități a femeii, a acestei "naturalități" constă fericirea sa și, implicit, fericirea umanității.

Privind acum asupra femeii, trecând în revistă figurile biblice feminine, mai cu seamă cea a Sfintei Fecioare Maria, mama lui Isus, constatăm ființa ei înmiresmată cu frumoase virtuți, precum: primirea, iertarea, înțelegerea, empatia, generozitatea, dăruirea, curăția,

(continuare în pag. 17)

(urmare din pag. 16)

duioșia, atenția, delicatețea, sacrificiul, spiritul intuitiv. De aceea, privindu-o din perspectiva moralei creștine, Biserica o vede pe Maria ca expresie maximă a “geniului feminin”, un izvor neîncetat de inspirație. Nu trebuie să facem un efort deosebit al memoriei pentru a înșira câteva din evenimentele ale cărei protagoniste era ea, evenimente care întruchipează virtuțile înșirate și motivează prețuirea ei: ascultarea și supunerea față de Dumnezeu la Bunavestire, duioșia cu care îl ținea la pieptul ei pe copilul Isus, atenție și empatie prin vizitarea verișoarei Elisabeta și mijlocirea transformării apei în vin la nunta din Cana, dragostea de mamă și spiritul intuitiv în căutarea disperată a micului Isus și găsirea sa în Templul din Ierusalim, dăruirea prin urmare continuă a lui Isus, iertarea pe care a oferit-o tuturor celor care l-au dat nevinovat morții pe Fiul ei și, sigur, și a celor care dincolo de arcu temporal continuă să o facă astăzi prin păcat, primirea apostolului Ioan, și simbolic și a noastră, ca fii ai ei.

Acestea sunt trăsăturile sufletești pe care Biserica le propune tuturor femeilor. Cât de comune vă sunt acestea? Acestea sunt adevăratele valori prin care femeia strălucește și e cu adevărat liberă și doamnă.

În societatea de azi, femeia întâmpină însă obstacole în redescoperirea demnității sale și în trăirea ei. Suntem uneori martori ai exploatării, discriminării, uzului nedemn al femeii de către societate și de bărbat. Aceasta nu e “normalitatea”. Biserica transmite și azi un apel autorităților, angajatorilor și, mai ales, soților de a o respecta și sprijini.

Papa Francisc ne învață că “Dumnezeu încredințează femeii în mod special omul, ființa umană”, prin acel dar de a putea fi mamă. De aceea, femeia e mai mult decât cetățean. Atât de multe lucruri se pot schimba în evoluția culturală și socială, dar rămâne faptul că femeia este aceea care conține, poartă în pânțele și dă naștere fiilor oamenilor și este prima care educă, formează prin copilul ei însuși viitorul. Femeia e mai mult decât o forță de muncă utilă într-o fabrică. Ea e și mamă și are muncă și acasă. Femeia e mai mult decât frumoasa menajeră și dorita soție, e cea care completează bărbatul, făcând

ca familia să fie un frumos și unitar întreg.

Dar, uneori chiar femeia caută nepotrivit prețuirea ei de către cei din jur: mizând chiar pe ceea ce o deranjează, exploatarea fizicului ei, sau îmbrățișând extreme ideologii feministe, prin care tot ceea ce era natural feminin este respins... și rămâne cu o sete. O vedem angajată în relații fără angajament, o vedem refuzând, uneori criminal prin avort maternitatea, o vedem neonorându-și chemarea de prim educator ai copiilor ei, dorind a-și păstra libertatea clipei și alegerii, dar își pierde timpul, libertatea și însăși demnitatea.

În ce constă această rătăcire? Femeia e oare singură în întristarea ei? Nicidecum, Dumnezeu ne este alături mereu. Profetul Ieremia, notează tristețea lui Dumnezeu și cauza nefericirii noastre: “Două rele a făcut poporul Meu: pe Mine, izvorul apei celei vii, M-au părăsit, și și-au săpat fântâni sparte, care nu pot ține apă” (Ier. 2,13). Uneori uităm că Dumnezeu este Tatăl-Creatorul nostru, din care izvorește viața noastră trupească și sufletească. Uneori uităm de ceea ce e responsabilitate și demnitate. De aceea este necesar de a ne revedea în planul dumnezeiesc și de a cere ajutorul Său. A vedea femeia altfel sau a se vedea ea însăși altfel, înseamnă a săpa fântâni sparte, care nu pot ține apă.

Tema acestei întruniri ecumenice care este: “izvoare de apă vor curge în pustiu și pâraie în pământ însetat” (Is. 35, 6) reamintește speranța mesianică a popoului lui Dumnezeu, și în acest context special speranța desăvârșirii femeii. Aceste cuvinte pline de speranță sunt reauzite de noi și adresate chiar unei femei, celei din Samaria, de către Isus: “Cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică” (In. 4,14).

Acest izvor de apă vie nu este altul decât harul sfințitor dăruit nouă de către Spiritul Sfânt prin Botez, pentru a deveni ceea ce suntem chemați să fim: fii ai lui Dumnezeu. Căutându-l pe Dumnezeu, întâlnindu-l prin rugăciune, cuvânt și sacrameinte, urmându-l prin împlinirea învățăturilor Sale, rămânem un binecuvântat curs al acestui izvor înaintând noi înșine înspre Dumnezeu în viața veșnică.

Dragi femei, în acest izvor constă speranța noastră, a voastră și împlinirea ei.

Vă îndemn cu drag, aveți curaj să fiți ficele lui Dumnezeu și veți avea lumină pentru a călca nestingherite pe calea vieții. Aveți dorul de a-l întâlni pe Domnul și vi se va împlini setea prin harul care se va revărsa asupra voastră. Aveți curajul de a vă redobândi și păstra demnitatea și aprecierea, fiind în lume ceea ce Dumnezeu v-a creat să fiți: Femeii! Biserica și bărbatul, astfel, ție, femeie îți spune: La Mulți Ani și “Mulțumiri, ție Femeie” (Fericitul Papa Ioan Paul al II-lea)!

Strada, locul căruia îi spun acasă

Ne confruntăm cu o realitate sumbră, o realitate pe care oamenii obișnuieți, cu o oarecare bunăstare materială nu o cunosc și nici nu au capacitatea de a o înțelege. Într-adevăr este mai anevoios a conștientiza greutățile pe care semenii noștri le trăiesc, povara pe care persoanele fără adăpost o poartă zi de zi, atunci când este perceput ca un fenomen comun. Contactul zilnic cu aceste persoane, datorat muncii noastre, a rupt pentru noi bariera care desparte partea frumoasă a vieții (care cuprinde persoane dragi, sănătate și avuții) de partea dezolantă, singuratică, în care tot ceea ce ai este doar credința că va fi bine. Iar uneori, persoanele fără adăpost o pierd și pe aceea, abdicând în fața greutăților. Datorită neputinței, aceste persoane, la un moment dat ajung să se izoleze social trăind în tăcere suferința și ducând povara singurătății. Pierzând conexiunea cu cei din jur, aceștia recurg la anumite vicii cum ar fi consumul de alcool, droguri. Simțindu-se stingheri într-o lume în care familia și cei dragi i-au uitat, persoanele fără un cămin, adesea, pentru a repara greșelile proprii sau a altora, sunt nevoite să învețe să supraviețuiască pe perioade lungi sau scurte de timp pe stradă (în funcție de mobilizarea și implicarea fiecărei persoane),.

Munca în teren, ne-a oferit o viziune mai amplă asupra stării reale și anevoioase a persoanelor fără adăpost care prezintă numaidecât privarea lor de la bunăstare. Aceste persoane nu trăiesc la un standard de viață care să fie considerat acceptabil. Majoritatea dintre aceștia trăiesc în locuri de adăpost sărăcicioase (poduri, clădiri părăsite, cimitir, gara locală, etc.), aceste locuri fiind improprii pentru locuit. Mulți dintre aceștia devin niște fanteze ale societății de astăzi în contextul în care realitatea pe care ei o trăiesc este una caracterizată de disperare și debusolare. Pentru "a evada" din situația nefastă e nevoie de dorința de găsire de soluții diverse care să ajute la ieșirea din problemele reale care degradează

omul sănătos, care îmbolnăvește întreaga condiție umană. Unii, datorită resurselor interioare scăzute, în afară de a hoinări pe stradă, nu au posibilitatea de a realiza un lucru util pentru ei înșiși. Alții, dispun de capacități intelectuale care pot fi exploatate la potențial maxim, astfel încât să devină oamenii care au fost cândva, oameni cu un trai corespunzător de viață. Cauzele care au atras după sine aceste lipsuri materiale și financiare nu sunt în totalitate provocate de către persoanele în cauză, ci ne confruntăm cu cazuri în care părinții au fost înșelați de propriii copii, prin semnarea diferitelor acte, care au dus la pierderea propriei locuințe. Proprii lor copii rămânând indiferenți la durerea și viața marcată de sărăcie. Alte cauze sunt determinate de: divorț, neplata întreținerii, sărăcia - cauze pentru care unii oameni ajung să locuiască sub cerul înstelat. Aceste persoane ajunși la o vârstă înaintată, nu au un loc în care să se bucure de liniștea și iubirea celor din jur.

Majoritatea beneficiarilor asociației nu dispun de o resursă financiară și materială constantă din care să aibă posibilitatea de a-și acoperi nevoile stringente de bază, aceste persoane se găsesc în situația în care au nevoie de servicii sociale specializate.

Asociația Caritas Eparhială întâmpină această categorie vulnerabilă, prin acordarea de sprijin constant în servirea unei mese calde pe zi, asigurarea vestimentației adecvate fiecărui sezon, acordarea de păături pe perioada iernii. Asistentul social oferă sprijin și îndrumare în pregătirea și scrierea unui CV precum și modul de prezentare la un interviu.

De asemenea, o condiție esențială în inserția socio - profesională, este constituită de prezentarea unui act prin care persoana să se identifice, însă majoritatea dintre aceștia nu dețin actul de identitate, astfel, asistentul social îi însoțește la Evidența Populației și reprezintă interesul acestora în fața instituției în vederea obținerii actelor de identitate.

Răspundem nevoilor persoanelor care ne solicită direct sprijin sau persoane care sunt sesizate de către membrii din comunitate, acordând astfel ajutor beneficiarilor din zona metropolitană dar și celor care provin din alte localități sau județe.

Organizația noastră reprezintă pentru ei un sprijin atât în ceea ce privește *latura umană* deoarece este locul unde își pot împărtăși emoțiile și trăirile, unde pot plânge, pot zâmbi, cât și cea *materială*, prin care îmbunătățim calitatea vieții lor prin accesul la servicii sociale specializate.

Ioana GHERASIM

Loterie pentru dușuri sociale

Asociația Caritas Eparhial Oradea organizează **Loteria pentru Dușuri Sociale**. Loteria se desfășoară în perioada **8 martie – 25 mai 2014**, fiind organizată și desfășurată pe teritoriul României. Biletele se pot procura din Librăria Gutenberg, str. Ep. Mihai Pavel nr.4 Oradea, de la sediul asociației Caritas Eparhial Oradea, str. Ep. Mihai Pavel nr. 3 Oradea precum și de la voluntarii caritas.

Valoarea unui bilet este de 5 lei.

Premiile care vor fi acordate în cadrul acestei Loterii sunt următoarele:

1. O săptămână la Rimini, Italia, pt. 2 persoane; 2. Școală auto, categoria B pt. o persoană; 3. Un weekend la Băile 1 Mai pt. 2 persoane; 4. Un weekend la Băile 1 Mai pt. 2 persoane; 5. O cină pt. 2 persoane la Restaurantul "Hanul cu noroc", Oradea; 6. O cină pt. 2 persoane la Restaurantul "Hanul cu noroc", Oradea; 7. Un robot de bucătărie; 8. Un aparat cafea Bosch Tassimo; 9. O trusă de cosmetice pt. 2 persoane; 10. Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane; 11. Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane; 12. Un joc de masă (șah, table, domino); 13. O geantă de voiaj; 14. O geantă de voiaj; 15. Un portofel.

Extragerea premiilor va avea loc în data de **29 mai 2014, ora 11.00**, la sediul Asociației Caritas Eparhial Oradea, în prezența presei. Orice persoană care dorește este liberă să participe la extragere. Numerele câștigătoare cu premiile aferente vor fi afișate pe site-ul asociației, www.caritaseparhial.ro, și vor fi publicate în presa din Oradea în ziua următoare extragerii.

Persoanele care se află în posesia unui bilet de Loterie câștigător poate veni să își revendice premiul oricând din momentul anunțării numerelor câștigătoare, de luni până vineri, între orele 9.00 – 15.00, dar nu mai târziu de 10 iunie 2014. Înmânarea premiilor se va realiza la sediul Asociației Caritas Eparhial Oradea, din Oradea, str. Ep. M. Pavel nr 3. **Pentru mai multe detalii vizitați site www.caritaseparhial.ro secțiunea Loterie.**

Caritas Eparhial Oradea

Caritas Eparhial Oradea -- **LOTERIA pentru DUȘURI SOCIALE** --

Cumpărând acest bilet ai ajutat un om al străzii să facă un duș Nr. 0001

Premii	
1. O săptămână la Rimini, Italia, pt. 2 persoane;	8. Aparat cafea Bosch Tassimo;
2. Școală auto, categoria B pt. o persoană;	9. O trusă de cosmetice pt. 2 persoane;
3. Un weekend la Băile 1 Mai pt. 2 persoane;	10. Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane;
4. Un weekend la Coadă Lacului pt. 2 persoane;	11. Un pachet cu vitamine pt. 2 persoane;
5. O cină pt. 2 persoane la Hanul cu Noroc;	12. Un joc de masă (cărți, domino);
6. O cină pt. 2 persoane la Hanul cu Noroc;	13. O geantă de voiaj;
7. Un robot de bucătărie;	14. O geantă de voiaj;
	15. Un portofel.

EXTRAGEREA: 29 MAI 2014

La Caritas Eparhial Oradea

Str. Ep. Mihai Pavel nr. 3 Oradea tel. 0359 418 211

Ridicarea premiilor până la 10 iunie 2014

5 LEI

Direcționează și tu 2%!

Dragi sprijinitori,

În numele viitorilor beneficiari ai casei pentru persoanele vârstnice și singure, **Casa Frențiu**, vă mulțumesc pentru implicare și vă asigur că sprijinul adus până acum este foarte important.

În primii ani de la demararea proiectului am investit și am activat pentru obținerea actelor, avizelor și a tuturor documentelor necesare pentru realizarea construcției.

În anul 2008 am realizat executarea fundației.

În anul 2010 am realizat parterul.

În anul 2011 am realizat etajul II, mansarda și acoperișul casei.

În anul 2012 am montat geamurile, sistemul pluvial precum și streășina oferind astfel condiții pentru protejarea clădirii.

În anul 2013 am executat următoarele lucrări pentru jumătate din clădire: instalația electrică, instalația sanitară, instalația de încălzire, instalația IT, tencuit pereți interiori, arhitectura exterioară, amenajare terasă și amenajare sistem pluvial la sol.

Toate acestea au fost posibile și datorită implicării voastre.

Știind că sunteți una dintre persoanele care cred în necesitatea acestei case și în acest proiect, vă cerem în continuare sprijinul. Și pentru că unde-s mulți puterea crește, vă cerem să ne ajutați printr-un efort minim.

Ajutorul Dumneavoastră este și în acest moment foarte important pentru noi.

Completați formularul 230 și îndemnați un prieten sau cunoscut să facă la fel. Cu cât vor fi mai multe persoane care să direcționeze 2% din impozitul pe venitul realizat în 2013, cu atât visul de a vedea terminată casa pentru persoanele vârstnice se va împlini mai repede.

Formularele trebuie completate doar la **art. I**, date personale, datate și semnate. Apoi trebuie depuse la Administrația Financiară de care aparțineți până cel târziu în 15 mai 2014.

Dacă doriți să evitați înghesuiala de la finanțe, puteți aduce formularele la sediul organizației, str. Mihai Pavel, nr. 3, (fostă Severinului) de luni până vineri, între orele 9.00 – 15.00.

Cu cât ne implicăm fiecare dintre noi mai mult în această campanie, cu atât visul de a vedea ridicată această casă pentru vârstnici se va realiza mai repede. O casă în care cei dragi ai noștri să-și trăiască liniștiți bătrânețea.

Pr. Olimpiu Todorean
Președinte

ASOCIAȚIA CARITAS EPARHIAL ORADEA

str. Episcop Mihai Pavel, 3; tel. 0359/418.212; fax. 0359/418.211;
e-mail: caritaseparhial@yahoo.it
www.caritaseparhial.ro

**Implică-te! Să finalizăm împreună: Casa Frențiu!
Casa unei bătrâneți înțelepte, senine și respectate!**

Împreună cu 2%

Fiți generoși fără să pierdeți nimic!

Contribuiți la finalizarea Casei Frențiu direcționând 2% din impozitul pe venitul din 2013!

DATE DE IDENTIFICARE

Denumire entitate non profit
ASOCIAȚIA
CARITAS EPARHIAL ORADEA

Cod Fiscal
RO 17085486

Cont bancar
RO 27 BTRL 0050 1205 7261 6902
BANCA TRANSILVANIA

Fișa completată se depune la Administrația Financiară sau poate aduce la sediul asociației.
Le vom depune noi la Administrația Financiară.